

تمرین هنر مخالفت: به سوی گونه‌شناسی فعالیت اعتراضی در ایالات متحده*

توماس رتلیف و لوری هال**

مترجمان: شاهرخ امیریان دوست*** و مصطفی انور****

۱. دکتری پژوهش هنر، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد کارگردانی نمایش، دانشگاه هنر و معماری کمال‌الملک، نوشهر، ایران.

چکیده

رویدادهای اعتراضی، تمثالی از مشکلات اجتماعی را نشان می‌دهند. مردم از طریق کنش جمعی، پیامی از طریق مخالفت خود به جامعه ارسال می‌کنند. هدف این مطالعه بررسی توزیع و تنوع فعالیت‌های خاصی بوده که در بیش از ۲۵۰۰ رویداد اعتراضی ایالات متحده که از سال ۲۰۰۶ تا ۲۰۰۹ شکل گرفته و در نشریات لس آنجلس تایمز^۱ و نیویورک تایمز^۲ گزارش شده‌اند. برای درک واضح‌تر این کارنامه بحث برانگیز، بیش از ۶۰ فعالیت خاص مورد استفاده فعالان را بر اساس پروتکل کدگذاری توسعه یافته به وسیله Dynamics of Collective Action Project بررسی می‌کنیم. آنچه نشان می‌دهیم، علاوه بر این واقعیت که اقدامات معترضین، در عین حال که گاهی تقابلی‌اند، عمدتاً غیرخشونت‌آمیز هستند، این است که اکثر فعالیت‌های معترضین در رویدادهای اعتراضی در طول دوره مورد مطالعه به معنای واقعی کلمه شامل ویژگی‌های نمادین، زیبایی‌شناختی و حسی است. در این مقاله، گونه‌شناسی‌ای از شش دسته فعالیت گسترده ارائه نموده و مسیریایی

برای تحقیقات آینده پیشنهاد می‌کنیم. **واژگان کلیدی:** رویدادهای اعتراضی، جنبش‌های اجتماعی، استراتژی و تاکتیک.

بیانیه‌های بازتابی نویسندگان توماس رتلیف، دکتر

من در ابتدای جنبش «ضد جهانی شدن» وارد کالج شدم، تحصیلات کارشناسی ارشدم را با شدت گرفتن اعتراضات علیه جنگ‌های افغانستان و عراق آغاز کردم و درست قبل از جنبش وال استریت، دکترای خود را گرفتم. در واقع، بیشتر زندگی بزرگسالی من در چرخه جدیدی از فعالیت‌های اعتراضی در ایالات متحده اتفاق افتاده است که از دوران کسوف دهه‌ای به نام دهه شصت میلادی دیده نشده است. در اوایل تحصیل، من متعهد به درک علل خشونت در رویدادهای اعتراضی شدم تا از آن جلوگیری کنم و احتمال آسیب به هر شهروندی را کاهش دهم، خواه در صف تظاهرات راهپیمایی کرده یا لباس پلیس بپوشند. موارد خشونت شدید و همچنین سرکوب آشکار و پنهان توسط پلیس «عادی» و نیروهای پلیس شبه‌نظامی در دهه‌های اخیر، نقش دولت را در تشدید

Practicing the Art of Dissent: Toward a Typology of Protest Activity in the United States *

Thomas N. Ratliff and Lori L. Hall **

shahrokh.amirian@gmail.com ***

mostafaanvar27@gmail.com ****

این پویایی‌ها ارائه شده است. رید از ترانه‌های جنبش حقوق مدنی گرفته تا فعالان رسانه‌ای که از سرکوب پلیس در جریان «نبرد در سیاتل»^۶ در سال ۱۹۹۹ فیلم می‌گیرند، نقش مهم هنر را برای کنش‌گری و ماهیت هنری خود اعتراض توصیف می‌کند (Friedberg and Rowley, 2000) به طور مشابه، محققان بر روی این موضوع تمرکز کرده‌اند که چگونه اشاعه فرهنگی، باورها، احساسات و ارزیابی‌های اخلاقی بر عملکرد اعتراضی تأثیر می‌گذارند (Andrews, 1997; Jasper, 2006; Briggs, 2006) و اینکه چگونه تئاتر، هنرها، مربیان، احساسات و حافظه، همگی در پیدایش و موفقیت جنبش تأثیرگذارند (Isaac, 2008). این مسیر تحقیقاتی همچنین نشان می‌دهد چگونه چارچوب‌بندی ادعاها و اهداف کنشگران می‌تواند ناموفق باشد، زمانی که منطقی‌های فرهنگی داخلی - آنچه فعالان مهم، عادلانه و قابل قبول می‌دانند - ممکن است با مخاطب هدف طنین‌انداز نشود (Mayrl, 2013)؛ بنابراین، با تکیه بر زبان پیر بردیو^۷، «عادت‌واره» اپوزیسیون یا رادیکال شاید سبک زندگی فعالی ایجاد کرده که با اهداف عدالت اجتماعی آن‌ها همخوانی دارد (Crossley, 2003)، اما ممکن است به اشتباه فرض کنند ویژگی‌های اعمال، زبان، استعاره‌ها و آیین‌هایشان مجراهای بهمینه‌ای برای جلب حمایت گسترده در عموم مردم است. این یافته‌ها به موازات سایر مطالعاتی است که شروع به برجسته کردن این موضوع کرده‌اند که چگونه کنش نمادین و جنبه‌های «دراماتورژیک» عملکرد اعتراضی می‌تواند موفقیت جنبش پراهمیت باشد، (Eyerman, 1992; Benford and Hunt, 2006) و نیز چگونه بازیگران (ادعاهای معترضان)، دشمنان (اهداف دولتی)، ویژگی‌های نمایش (راهپیمایی) و مکان یا «صحنه‌ای» که اجرا در آن رخ می‌دهد (جنوب) بر پاسخ مقامات به اعتراضات تأثیر می‌گذارد (Ratcliff, 2011, 2013). از این پیشرفت‌های تحقیقات اعتراض اجتماعی به‌عنوان فرصتی برای عقب‌نشینی از مدل‌های آکادمیک سنتی برای بررسی دقیق‌تر فعالیت اعتراضی استفاده می‌کنیم. چه فعالیت‌هایی در عین حال سیاسی و نمادین باعث ایجاد عمل مخالف در میان معترضان معاصر ایالات متحده می‌شود؟ برای پاسخ به این پرسش، گونه‌شناسی‌ای شش دسته‌ای برای تمایز بین تغییرات تجربی در داده‌های حسی مرتبط با فعالیت‌های مختلف معرفی می‌کنیم. به طور خاص، با استفاده از نمونه‌ای از نزدیک به ۲۵۰۰ رویداد اعتراضی رخ داده در ایالات متحده که در لس آنجلس تایمز (LAT) و نیویورک تایمز (NYT) از سال ۲۰۰۶ تا ۲۰۰۹ گزارش شده، فعالیت‌های انجام شده معترضان را از نظر «تمرین» مخالف بررسی می‌کنیم،

(یا تحریک) خشونت در کانون توجه قرار داده است. من معتقدم که حق تجمع مسالمت آمیز و ابراز مخالفت، مایه حیات هر دموکراسی است و امیدوارم تحقیقات من اطلاعاتی را برای حفظ این حق و حرکت بشریت به سوی یک جامعه جهانی صلح آمیز و عادلانه ارائه دهد.

لوری هال

من در حال حاضر دانشجوی دکترا در دانشگاه ویرجینیا تک^۸ هستم، جایی که تحقیقات من در درجه اول بر حقوق زندانیان و اصلاحات عدالت کیفری، جنبش‌های اجتماعی و ارتباط بین جرم و نابرابری متمرکز است. علاقه من به جنبش‌های اجتماعی ناشی از کنجکاوی من در مورد کنترل اجتماعی است. هنگامی که کنش جمعی به‌عنوان وسیله‌ای برای انتقال کنترل از یک گروه به گروه دیگر استفاده می‌شود، پویایی قدرت در جامعه تغییر می‌کند. تغییر به اشکال مختلفی رخ می‌دهد و از طریق کنش جمعی، ما تأثیری را که تغییر بر جهان می‌گذارد، مشاهده می‌کنیم - ما شاهد تکامل دولت‌ها، سازمان‌ها، مشاغل و دیدگاه‌های شخصی بوده‌ایم. بدون قدرت اعتراض، ما به‌عنوان شهروندان جهانی کنترل کمی داریم. این به‌علاوه من در جنبش‌های اجتماعی دامن می‌زند. امید من این است که دیگران بتوانند قدرت ما را ببینند.

«لطفا نرم نباشید ... در زمان بحران، همه ما باید حس درام داشته باشیم».

مارتین لوتر کینگ^۹

سخنان مارتین لوتر کینگ، طنین عمیقی برای محققان و فعالان دارد که اعتراض اجتماعی را به‌عنوان نمایشی اجتماعی تصور می‌کنند، به‌ویژه با توجه به اصرار کینگ بر نمایشی کردن بی‌عدالتی اجتماعی از طریق کنش مستقیم اجتماعی غیرخشونت‌آمیز (Weisbrot, 1990). همان‌طور که آیزاک (۲۰۰۸) یادآوری می‌کند، کنش جمعی اغلب به شکل یک نمایش در می‌آید، خواه «درام اجتماعی» دکتر مارتین لوتر کینگ (King, 1963) باشد، یا کنشگری زیباشناختی لفظی نویسندگان، شاعران و فیلمسازان (Isaac 2009; Ratcliff and Precoda 2012; Rochon, 1998)، یا عملکرد کلی اعتراض اجتماعی اپوزیسیون را نشان دهد (Eyerman, 2006). معترضان، به‌عنوان بازیگران، یا به‌عنوان قهرمانان (حتی ضدقهرمانان، بسته به دیدگاه فرد) در دیالکتیکی نمایشی، به صحنه جهانی رفته و به طور جمعی برای کنترل چارچوب مسائل و مخالفان برای دامن زدن به تغییرات اجتماعی، حفظ ساختارهای قدرت چالش برانگیز و یا دستیابی به عدالت اجتماعی تلاش می‌کنند. در هنر اعتراض اجتماعی رید^{۱۰} (۲۰۰۵)، بینش مهمی درباره

شخص یا عمل در محیط خود عمل می‌کنند و نسبت به آن واکنش نشان می‌دهند. بدتر از آن، افرادی که در موقعیت‌های قدرت قرار دارند، ممکن است دیگران را به نقش‌ها و موقعیت‌های فرعی در جامعه بخوانند. با این حال، ماهیت نمادین تعاملات و رفتارها، بدون زمینه یا طبقه‌بندی آن تعاملات و رفتارها، نمی‌تواند از نظر انسانی معنادار و قابل توجه باشد (Howard and Renfrow 2003; Ridgeway and Correll 2004; Stainback, Ratliff, and Roscigno 2011; Tarrow 1998). همانطور که تیلی (۲۰۰۸) توضیح داد، رپرتواری بحث‌برانگیز در طول زمان از طریق انسجام نمادین نمایش‌های اعتراضی ساخته شده، زیرا فعالان کنش‌های دنباله‌دار مشابهی را ایجاد نموده که در طول زمان معنی پیدا می‌کنند؛ بنابراین، این رپرتوارها عاداتی ایجاد می‌کنند اعم از شیوه‌ها و بازنمایی‌های ساختاری، که درجه‌ای از نظم و ماندگاری را به دور از ممنوعیت جمعی یا عینی در خود دارند. (Bourdieu, 1992). انتشار این شیوه‌ها در طول زمان رخ داده، «در حالی که فعالان باتجربه چارچوب‌ها، داستان‌ها، واژگان و رپرتوارهای مشاخره را به افراد تازه وارد در مبارزه منتقل می‌کنند» (Isaac, 2008: 35) و همچنین از طریق فرآیندهای انتشار فرهنگی که از طریق تماس، پیوندها یا پیوندهای اطلاعاتی و ارتباطی شبکه رخ می‌دهد (Andrews and Biggs, 2006; Oliver and Myers, 2003). مطالعه اخیر در فرهنگ‌شناسی با تمرکز بر چگونگی گنجاندن فرهنگ به صورت نمادین در کنش و آیین به سمت این درک حرکت کرده است (Alexander, 2006; Al-Exander and Smith, 1993) و این که چگونه ویژگی‌های عملکرد اعتراضی جنبش‌های اجتماعی را معنادار می‌کند (Eyerman, 2006). این ادغام بین فرهنگ و کنش اجتماعی از طریق نمایش‌های آیینی و نمادین بسیار مهم است، زیرا بر جزئیات موقعیت‌های اجتماعی تمرکز دارد که با طنین عاطفی تغییرات در داده‌های حسی انباشت می‌شوند (Collins, 2004; Collins and Makowsky, 2005). علاوه بر این، تحقیقات جنبش اجتماعی به طور فزاینده بر چگونگی تأثیر فرهنگ، شناخت و احساسات بر الگوهای تعامل در رویدادهای کنش جمعی متمرکز شده است (Goodwin, Jasper and Polletta, 2001).

فرهنگ و شناخت

به گفته دی ماجیو^۸ (۱۹۹۷)، طرحواره‌ها «ساختارهای دانشی هستند که اشیاء یا رویدادها را نشان داده و مفروضات پیش فرضی را درباره ویژگی‌ها، روابط و ملزومات آن‌ها، با اطلاعات ناقص ارائه می‌دهند» (ص. ۲۶۹). طرحواره‌ها «میانبرهای شناختی» هستند که اطلاعات کارآمد اما گاهی

یعنی هنر به چالش کشیدن قدرت در حوزه‌های مختلف جهان زندگی.

به دنبال سایر محققانی که از گونه‌شناسی‌ها برای ساختن نظریه و بررسی دانش ما درباره جنبش‌های اجتماعی استفاده کرده‌اند (Earl, 2006)، ما گونه‌شناسی‌ای مبتنی بر حس ارائه نموده تا جعبه‌ابزار اعتراضات ایالات متحده را نشان و توضیح دهیم. ادعا می‌کنیم اعتراض اجتماعی یک «هنر» به دو معنای کلمه است: (۱) به معنای واقعی کلمه، اعتراض از هنر و عملکرد هنری (مانند نقاشی، تئاتر خیابانی، نمایش‌های هنری، تصاویر و غیره) برای به چالش کشیدن صاحبان قدرت استفاده می‌کند؛ و (۲) از نظر استعاره‌ای، اعتراض یک «شکل هنری» است به این معنا که تمرین اعتراض یک اجرای ماهرانه و استراتژیک است که تکنیک‌های حسی را به نمایش می‌گذارد و احساسات را برای تغییر اجتماعی و سیاسی هدایت می‌کند. ادعا می‌کنیم فعالیت‌هایی که به معنای واقعی کلمه نمادین یا هنری نیستند، هنوز دارای ویژگی‌های زیبایی‌شناختی بوده که به شکل استراتژی‌های مهم عمل در عادت‌واره رادیکال منسجم گشته، و به موقعیت‌های رویدادی و افرادی که در آن‌ها درگیر هستند، انرژی می‌بخشد. علاوه بر این، زیبایی‌شناسی موقعیت‌های اعتراضی برای ادغام و هم‌سویی چارچوب‌های معترضان و متحدان بالقوه از طریق کنش‌های دراماتیکی که تجسم می‌کنند مهم است (Al-Exander, 2004; Ratliff, 2011). آنچه ما نشان می‌دهیم، علاوه بر این واقعیت که اکثر اقدامات معترضان، هرچند گاهی تقابلی بوده ولی عمدتاً غیرخشونت‌آمیز هستند، این است که به معنای واقعی کلمه فعالیت‌های نمادین، زیبایی‌شناختی و حسی اکثریت همه فعالیت‌های قابل مشاهده در رویدادهای اعتراضی در ایالات متحده را تشکیل می‌دهند.

کنش نمادین، عادت‌واره و دراماتورژی

الکساندر (۲۰۰۳) ادعا کرد که هر کنش انسانی به نحوی در «افق عاطفه و معنا» تعبیه شده است (ص ۱۲). این افق مملو از ویژگی‌های حسی است که انسان‌ها از طریق فرهنگ با آن‌ها تعامل می‌کنند یا آن را تفسیر می‌کنند، «راهبردهای ارزشمند برای کنش در یک نظام معنایی که در کیفیات روش‌های الگوی رفتار و مصنوعات مادی به نمایش گذاشته می‌شود» (Ratliff and Precoda 2012:442). بر اساس فرهنگ فرد، کنش معنادار را می‌توان به‌عنوان متن «خواند» (Alexander 2003, 2004, 2006; Al-Exander and Smith 1993)؛ مانند متونی که می‌خوانیم، انسان‌ها بر اساس نحوه خواندن یا تفسیر یک موقعیت،

و ادراکاتی ایجاد می‌کند. هرچه محتوای یک طرحواره خاص، به ترتیبات اجتماعی، روابط، ایده‌ها و مواردی از این قبیل برجسته‌تر و معنی‌دارتر باشد، احتمال اینکه طرحواره بدون هیچ‌گونه سؤالی دفاع یا تأیید شود، بیشتر می‌شود. هرچه محتوای یک طرحواره خاص کمتر برجسته و معنادار باشد، احتمال بیشتری دارد که طرحواره در معرض تغییر قرار گیرد (Swidler, 1986).

فرآیند کادربندی و دراماتورژی

طبق دیدگاه کادربندی، قاب‌ها طرحواره‌های فرهنگی-تفسیری هستند که توجه فرد را به مهم بودن چیزهای خاص معطوف کرده (Snow et al. 1986; Johnston, 2002) و «جهان بیرونی را با نقطه‌گذاری و رمزگذاری انتخابی اشیاء، موقعیت‌ها، رویدادها، تجربیات، سلسله‌ای از اقدامات متراکم می‌کنند» (Snow and Benford, 1992:137). منشأ مفهوم قاب‌بندی در تحلیل قاب گافمن^{۱۱} (۱۹۷۴) یافت می‌شود، جایی که او بر چگونگی سازماندهی «قاب‌ها» ادراک و تفاسیر زندگی روزمره تمرکز کرد؛ بنابراین، چارچوب‌های گافمن شبیه طرحواره‌های شناختی است که قبلاً توضیح داده شد، اما چارچوب‌ها طرحواره‌های فرهنگی مشترک و طرحواره‌های شناختی هستند که در ذهن افراد وجود دارد. بنابراین، کلید طرح‌بندی یک ادعای اعتراضی، هم‌سو کردن طرحواره‌های شناختی یک فرد با طرحواره‌های فرهنگی است که فعالان در تلاش برای ساختن، شکل‌دهی، تغییر و غیره هستند (به اسنو و همکاران ۱۹۸۶ مراجعه کنید). آلینسکی^{۱۲} (۲۰۱۰) هنگام بحث در مورد این‌که چگونه سازمان‌دهندگان جنبش باید این پتانسیل را برای دیگران ایجاد کنند تا به ظرفیت خود باور داشته باشند، درباره این هم‌سوایی از طرحواره‌های فردی صحبت می‌کند، نه فقط برای «فراهم کردن فرصت برای عمل، قدرت، تغییر، ماجراجویی و بخشی از درام زندگی»، همچنین برای حفظ اعتقاد به «اطمینان از پیروزی» سازمان‌دهنده (ص. ۹۹). با این حال، آنچه بسیار مهم است این است که اقدام برای دستیابی به این هم‌سوایی ضروری است و کیفیت این اقدامات به تجسم ادعای یک گروه چالش برانگیز تبدیل می‌شود؛ بنابراین اگر از تعریف چارچوب‌بندی به‌عنوان کنش استراتژیک (به مثابه یک عمل) - کنش معنادار، هدفمند و آگاهانه - استفاده کنیم و اگر طرحواره فرهنگی را به کنش اجتماعی مرتبط کنیم، رفتارهایی نیز خواهیم داشت که می‌توان آن‌ها را به صورت متن خواند.

رویکرد نمایشی گافمن (۱۹۵۹، ۱۹۶۷ و ۱۹۷۴) به رفتار انسانی، به ویژه برای درک عملکرد اجتماعی، مفید است. همانطور که رتلیف (۲۰۱۱) توضیح داد، «رویکردهای دراماتورژیک زندگی را به‌عنوان صحنه‌ای تصور می‌کنند که همه ما در آن بازیگر هستیم که در آن کنش‌های ما

گاهی نادرست ارائه می‌دهند (DiMaggio, 1997)؛ به عبارت دیگر، طرحواره‌ها اجزای ساختاری آگاهی هستند که افق‌های ذهنی را ایجاد کرده که نحوه دیدن افراد از جهان را تعیین می‌کنند (Zerubavel, 1997). همانطور که سنت‌ها در برابر تغییر مقاوم هستند، طرحواره‌ها نیز مقاوم هستند و این یک همبستگی ساختگی نیست. با تغییر اوضاع، به افراد فرصت دوگانه داده می‌شود تا برای حفظ احساس عادی بودن یا ارزیابی مجدد وضعیت و گسترش افق‌های ذهنی خود اقدام کنند.

باتوجه به مجموعه‌ای از ویژگی‌ها، افراد بر اساس مقایسه حافظه طرحواره‌ای خود و حس عاطفی حاصل از آن تجربه، درگیر تعامل می‌شوند یا از آن خارج می‌شوند. ادعا شده است که نتیجه این تغییرات باعث ایجاد احساس انومی، بی‌هنجاری، جنون و ناهماهنگی می‌شود (Berger, 1967; Durkheim 1965; Festinger, 1962). تفسیر کنش‌های نمادین در زمینه اجتماعی و محیط فیزیکی، انسان‌ها را قادر می‌سازد دسته‌بندی پدیده‌هایی را که ایجاد می‌کنند، بپذیرند یا رد کنند یا محرک‌های خنثی را نفی کنند یا نادیده بگیرند (Stainback, 2011). تفسیر و دسته‌بندی این تجربیات تحت تأثیر (۱) تجربه و ترجیحات گذشته افراد (به ارث رسیده از طرحواره قبلی)، (۲) موقعیت زمینه‌ای که در آن تعامل رخ می‌دهد و (۳) کیفیت‌های نمادین تجربه است.

همانطور که پولسون، رتلیف و دالیسلاگر^{۱۳} (۲۰۱۳) توضیح دادند، رویدادهای جمعی گردهمایی‌ها، اعتراضات، شورش‌ها و موارد مشابه - رویدادهای «بین‌گروهی» هستند، اغلب بین مقامات (اغلب پلیس) و شهروندان که در آن اقدامات توسط بازیگران مختلف به گونه‌ای متفاوت درک می‌شوند. این دیدگاه در مورد تغییرات در ادراک کیفیات فعالیت - یا تصور تهدیدکننده یا لزوماً توجیه‌کننده بودن چنین فعالیتی - توسط مدل هویت اجتماعی مفصل (ESIM¹⁰)، ارائه شده توسط رایچر و همکارانش (Stott and Drury, 2000; Stott and Reicher, 1998)، ارائه شده است. رویکرد ESIM فرض می‌کند که بازیگران در رویدادهای جمعی مانند اعتراض‌ها خود را با دیگران دسته‌بندی می‌کنند و بر اساس آن عمل می‌کنند که به ویژه برای رفتارهای اضطراری و موقعیتی که می‌توانند مرزها را برای فعالیت قابل قبول تغییر دهند، مهم است (Poulson et al. 2013; Stott and Drury, 2000; Stott and Reicher, 1998). به‌عنوان مثال، معترضان و پلیس، هر یک دارای ساختارهای هنجاری، نظام‌های اعتقادی، ارزش‌ها و استراتژی‌هایی عملی هستند؛ به طور خلاصه، فرهنگ، افق ذهنی یا عادت خود را از این دست باید دانست. این افق‌ها احساساتی را نسبت به شیوه خاصی از زندگی

تمرین هنر مخالفت: به سوی گونه‌شناسی فعالیت اعتراضی در ایالات متحده

تحقیقات قبلی، ما رویدادهای اعتراضی را به‌عنوان چالش‌هایی برای قدرت تعریف می‌کنیم که توسط بازیگران جمعی در محیط‌های عمومی تجسم می‌یابد (Ratloff, 2011; Soule and Davenport, 2009). دوره زمانی مطالعه حاضر به‌عنوان نمونه‌ای از تجدید فعالیت اعتراضی اخیر در ایالات متحده، به ویژه بسیج مقیاس بزرگ توسط جنبش حقوق مهاجران در سال ۲۰۰۶ و اعتراضات حزب چپ منتهی به انتخاب رئیس جمهور باراک اوباما شد. محققان جنبش‌های اجتماعی خاطر نشان کرده‌اند که منبع داده‌های ما - روزنامه‌ها - یکی از پر استفاده‌ترین منابع برای مطالعه رویدادهای اعتراضی هستند (Davenport, 2011; Soule and Armstrong, 2011). اگرچه نقاط ضعف داده‌های روزنامه‌ها نیز شناسایی شده است (Earl et al. 2004; Oliver, 2005; Ortiz et al. 2005; Maney 2000, 1999). این نقاط ضعف عبارتند از سوگیری توصیفی (میزان دقت خبرنگاران روزنامه در توصیف رویدادهای اعتراضی)، و سوگیری انتخاب (درجه‌ای که روزنامه‌ها تمام رویدادهای اعتراضی را که واقعاً رخ داده را پوشش می‌دهند) (Davenport et al. 2011). با توجه به سوگیری توصیف، تحقیقات در مورد رویدادهای اعتراضی تا حد زیادی دریافته است که «واقعیت‌های سخت» رویدادها (یعنی اقدامات انجام شده توسط معترضان) دقیق هستند، در حالی که چارچوب‌بندی آن اقدامات یا «واقعیت‌های نرم» رویدادها (یعنی دیدگاه‌های سیاسی یک خبرنگار) چندان دقیق نیست (Davenport, Soule and Armstrong, 2009). ما فقط از اطلاعات مربوط به حقایق «سخت» در این مطالعه استفاده می‌کنیم، اما سوگیری بالقوه توصیف را با درج نکردن محتوای «ویراستاری» (یعنی نامه‌هایی به ویرایشگر) کاهش می‌دهیم. اگرچه سوگیری انتخاب اغلب مشکل‌سازتر تلقی می‌شود (Ortiz et al. 2005)، اجماع نظر وجود دارد که داده‌های روزنامه یک عنصر اساسی برای تحقیقات جنبش اجتماعی هستند (Davenport et al. 2011; Earl et al. 2004; McAdam and Su 2002; Soule and Davenport, 2009). با این حال، در تلاشی برای کاهش تعصب انتخاب، نمونه خود را از LAT و NYT می‌گیریم، یک مقاله در ساحل غربی ایالات متحده که از نظر تاریخی به‌عنوان محافظه کار سیاسی و دیگری در ساحل شرقی ایالات متحده از نظر تاریخی به‌عنوان لیبرال سیاسی در نظر گرفته می‌شود (Brendon, 1982). به دنبال تحقیقات اخیر با استفاده از موتورهای جستجو برای بازیابی نسخه‌های دیجیتالی مقالات خبری (Amenta et al. 2009; Bond et al. 1997; Imig and Tarrow, 1999; Reising, 1999)، موتورهای جستجوی ProQuest و LexisNexis مقالاتی حاوی اطلاعات مربوط به رویدادهای اعتراضی LAT و NYT را

برای مخاطبانی که آن کنش را درک می‌کنند معنی دارد» (ص ۱۶). تحقیقات اخیر این رویکرد را برای اجرای کنش جمعی به کار برده است (Alexander 2004, 2006; Eyerman, 1991, 2006; Eyerman and Jamison, 2006). الکساندر (۲۰۰۴)، ادعا کرد که کنش جمعی هم سیاسی و هم نمادین است. کنش‌های نمادین، مانند کنش‌های یک تئاتر، نماد معانی خاصی در محیطی هستند که در آن اجرا می‌شوند؛ بنابراین، کنش‌های اجرایی از معانی موجود در جهان اجتماعی بیرون می‌کشند تا چارچوب‌بندی پدیده‌ها را تغییر دهند (کنترل کنند)؛ بنابراین، دیالکتیک بین گروه‌های متضاد، کنش‌ها و واکنش‌های قهرمان‌ها و پاد قهرمان، به نمایش‌های نمادین و ضداجرا تبدیل می‌شوند (Alexander, 2004). همانطور که بنفورد و هانت (۱۹۹۲) توضیح دادند، «جنبش‌های اجتماعی را می‌توان به‌عنوان درام‌هایی توصیف کرد که در آن قهرمان‌ها و ضدقهرمان‌ها برای تأثیرگذاری بر تفسیر مخاطبان از روابط قدرت در حوزه‌های مختلف، از جمله موارد مربوط به مذهبی، سیاسی، اقتصادی، یا ترتیبات سبک زندگی حضور دارند» (ص ۳۸).

با این حال، اجراهای خاص بر اساس ترکیب و اجرای فعالیت‌های خاص درجات متفاوتی از موفقیت دارند، زیرا باید «آمیختگی زیبایی‌شناختی» در ماهیت نمادین کنش جمعی وجود داشته باشد تا توجه ناظر را جلب کند و پژواک عاطفی را برای تغییر ادراک ناظر از آن برانگیزد. طبق نظر بنفورد و هانت^{۱۳} (۱۹۹۲)، نتایج این عملکرد تا حدودی توسط انتخاب آگاهانه از یک عادت تثبیت شده در جهت شناسایی رفتارهای مورد انتظار برای پایبندی به هنجارهای گروه در مورد فعالیت‌های قابل قبول هدایت می‌شوند (مراجعه کنید به Blumer 1969 و Mead 1934). در حالی که بررسی عملکرد یا نتایج رویداد (به‌عنوان مثال، واکنش پلیس، اقدام کنگره، سیاست دولت محلی، و غیره) فراتر از محدوده این مطالعه است، تأثیر فعالیت‌هایی که می‌تواند بر چنین نتایجی داشته باشد، اهمیت درک مجموعه فعالیت‌های اعتراضی را که معمولاً در سراسر ایالات متحده مورد استفاده قرار می‌گیرد، برجسته می‌کند.

داده، نمونه و روش

داده‌های مربوط به رویدادهای اعتراضی برای این پروژه از سال ۲۰۰۶ تا ۲۰۰۹ از LAT و NYT به دنبال دستورالعمل‌های تعیین‌شده توسط پروژه پویایی اقدام جمعی^{۱۴} ([http://www.stanford.edu/group/collective-](http://www.stanford.edu/group/collective-action/cgibin/drupal:DCAP)) جمع‌آوری شد. به دنبال

دلیل تأکید بر فعالیتهای خاص از نظر فعالیت غالب در یک رویداد است. بنابراین، برای اهداف ما در این مقاله، تنها بر تعداد کل فعالیتهای در دوره زمانی خود تمرکز می‌کنیم و نه زمان‌شناسی و نه اولویت فعالیت. تست قابلیت اطمینان کدگذار برای این مجموعه داده در دو مرحله انجام شد. ابتدا راتلیف برای تحقیق پایان‌نامه خود تحلیل محتوای این رویدادها را انجام داد. سپس او پس از اتمام هر سال کدگذاری، بررسی‌های قابلیت اطمینان کدگذار با تأخیر زمانی را انجام داد. دوم، هال و سایر دستیاران، با مراجعه به مقالات اصلی و رمزگذاری مجدد یک نمونه تصادفی تقریباً ۲۰ درصدی از رویدادها، تست‌های قابلیت اطمینان رمزگذار را انجام دادند. قابلیت اطمینان برای همه متغیرها در مطالعه به طور مداوم بالای ۹۰ درصد باقی ماند (Soule and Davenport, 2009). برای ارائه تصویری از فعالیت اعتراضی اخیر، هر دو نویسنده از فایل داده کاهش یافته برای مکان‌یابی وقایع با نمونه‌هایی از فعالیت‌های معترضان در دوره مورد مطالعه استفاده کردند. این شامل شناسایی فعالیتهای خاص در مجموعه داده‌ها، بازگشت به عقب برای شناسایی مقاله‌های خبری است که آن فعالیت‌ها در ابتدا کدگذاری شده، و سپس مکان‌یابی مقاله‌های خبری اصلی برای ارائه توصیفی از رویدادها انجام گرفته است. در برخی موارد، اعتراض‌ها با استفاده از چندین مقاله «بازسازی» شدند (یعنی زمانی که رویدادهای مختلف زیادی وجود دارد که می‌توانند به‌عنوان مثال عمل کنند. ما اولویت را به رویدادهایی داده‌ایم که مقاله‌های خبری آن‌ها اطلاعات کافی برای توصیف دقیق‌تر ارائه داده و به فعالیتهایی که برجسته‌ترین نمایش انواع گسترده عمل ما را ارائه می‌کنند.

نتایج

جدول ۱ تعداد کل فعالیتهایی را که از سال ۲۰۰۶ تا ۲۰۰۹ در ایالات متحده رخ داده است را گزارش می‌دهد. متعاقباً، ما این یافته‌ها را با تقسیم فعالیتهای به شش دسته نوظهور که مؤلفه‌های حسی هر عمل نمادین را منعکس می‌کنند، توصیف می‌کنیم (جدول ۲ و شکل ۱ را ببینید). برای ارائه مرزبندی دقیق‌تر در برخی از این انواع گسترده، هر دسته را به زیرگروه‌های فعالیت در متن بعدی تقسیم می‌کنیم.

نمادین تحت‌اللفظی، زیبایی‌شناختی و حسی

اولین نوع عمل گسترده شامل سه جزء اصلی حسی است: فعالیتهای بینایی، کلامی یا شنیداری و لامسه. اولین زیرمجموعه شامل اقداماتی است که «به معنای واقعی کلمه» هنری هستند: نمایش‌های نمادین یا هنری، نمایش‌های دراماتورژیک، نمایش فیلم برای عموم یا سیاستمداران، یا رقص و فیلمبرداری از رویدادهای اعتراضی

شناسایی کردند. از حدود ۱۳۰۰۰ مقاله روزنامه بررسی شده برای این مقاله، ۲۴۶۶ اعتراض اجتماعی شناسایی شد. از آنجایی که ما فقط در حال بررسی رویدادهایی هستیم که در آن فعالیتهای خاص (یعنی اهتزاز پرچم‌ها) می‌تواند شناسایی شود، نه تصاویر تاکتیکی کلی‌تر از یک رویداد (یعنی تجمع تظاهرکنندگان)، حجم نمونه نهایی برای مطالعه ما ۱۷۹۴ خواهد بود.

راتلیف با تکیه بر فهرست «فعالیت‌ها» رویدادهای اعتراضی DCAP، ۶۶ فعالیت خاص را کدگذاری کرد که فعالان برای به چالش کشیدن قدرت از آن‌ها استفاده می‌کنند. فعالیتهای اقدامات خاصی هستند که در طول اعتراض انجام می‌شود (یعنی بنر زدن، شعار دادن، نمایش فیلم و غیره). توضیحات برای هر یک از این فعالیتهای کدهای عددی اختصاص داده شد. این فعالیتهای با خواندن مقالات خبری و اختصاص کدهایی که یک یا چند مورد از ۶۶ فعالیت انجام می‌شد، شناسایی شدند. برای هر رویداد، حداکثر هشت فعالیت کدگذاری شد (اگرچه تنها تعداد انگشت شماری از رویدادها در یک مقاله خبری به این سطح از توضیحات رسیدند). علاوه بر این، در حالی که برخی رویدادها ممکن است چندین فعالیت فهرست شده داشته باشند، رویدادهای دیگر ممکن است کمتر داشته باشند، بنابراین توجه به این نکته مهم است که در حالی که برخی رویدادها ممکن است به‌عنوان فعالیت کمتری به تصویر کشیده شوند، نمی‌توانیم از داده‌های خود بدانیم که آیا این نوعی سوگیری توصیف است یا خیر. توجه به این موضوع از نظر تئوری برای فعالان مهم است، اما اگر چنین سوگیری رخ دهد، می‌تواند به عدم توجه ایجادشده توسط چنین فعالیتی مرتبط باشد. در نتیجه، ما متوجه می‌شویم که فعالیتهای گزارش شده از نظر تئوری مهم هستند، اگر چیزی نشان‌دهنده فعالیتهایی باشند که پاسخ خبرنگاران را برمی‌انگیزد، ذکر فعالیتهای خاص در یک مقاله خبری نشان‌دهنده ویژگی‌های قابل توجه رویدادها است. تعداد کل فعالیتهای در تمام رویدادها ۳۰۳۶ بود.

پروتکل DCAP از کدگذاران درخواست کرده که اقدامات اصلی یا اولیه انجام شده توسط معترضان را به‌عنوان اقدام اول (ACT 1) و به دنبال آن اقدامات دیگر (دوم، سوم، و غیره) تا درجه‌ای که چنین اولویت‌بندی می‌تواند ایجاد شود، فهرست می‌کند. در حالی که تأکید این مقاله بر روی سکانس‌های اکشن نیست، توجه به این نکته مهم است که ایجاد سکانس‌های اکشن قابل اعتماد با استفاده از رسانه‌های چاپی (به‌عنوان مثال به جای ویدیو) کار بسیار دشواری است. تمایز کدهای اولیه از کدهای ثانویه همانطور که پروتکل ما دیکته کرده است، به جای تعیین زمانی که اول، دوم و غیره اتفاق افتاده است، به

تمرین هنر مخالفت: به سوی گونه‌شناسی فعالیت اعتراضی در ایالات متحده

فعالیت‌هایی که به‌عنوان نمایش‌های دراماتورژیک نام‌گذاری می‌شوند، زمانی اتفاق می‌افتند که معترضان از «درام» به معنای واقعی کلمه استفاده می‌کنند. نمونه بارز دراماتورژی تحت‌اللفظی «تئاتر چریکی» است که در آن فعالان نمایش‌های فیلم‌نامه‌ای یا باده‌نویسی اجرا می‌کنند تا نارضایتی‌های خود را به نمایش بگذارند. چنین نمایشی در دسامبر ۲۰۰۹ رخ داد، زمانی که گروه پانتومیم سانفرانسیسکو نقش دستیاران فروش و خریداران را در یک کارگاه تئاتر خیابانی «ضدسرمایه‌داری، ضد مصرف» به عهده گرفتند، جایی که دلارهای جعلی را با تکه مقواهایی که روی آن نوشته شده بود «مواد» مبادله کردند (Veltman, 2009). مثال دیگری در روز مالیات در سال ۲۰۰۹ رخ داد. در حالی که معترضان حزب چای در سراسر کشور تظاهرات می‌کردند، فعالان حقوق همجنس‌گرایان غیروابسته به حزب چای در اعتراض به ناتوانی زوج‌های همجنس‌گرا و دوجنس‌گرا و تراجنسیتی برای تشکیل پرونده اظهارنامه مالیاتی، حزب چای «اصلی» را به نمایش گذاشتند (Rob- (bins, 2009).

جدول ۲. شش دسته گسترده از فعالیت‌های اعتراضی با مفاهیم عملی

نمادین تحت‌اللفظی، زیبایی‌شناختی و حسی	حرکت در فضا
نمایش‌های هنری، دراماتورژیک و نمادین (تئاتر خیابانی، رقص و غیره). زمانی به مکان دیگر، با مکان‌های آغاز یا پایان گاهی اوقات به دلایل استفاده از تصاویر، اشیاء، هنرهای گرافیکی، اجزای موسیقی، یا نمادین انتخاب می‌شوند. خطوط پیچک اغلب در اعتراضات کارگری استفاده می‌شود، اما می‌تواند توسط بازیگران غیرکارگری استفاده شود، اما تفاوت‌های اصلی بین اعتراض‌ها و راهپیمایی‌ها فاصله حرکت است. نمادین و آوازی.	راهپیمایی‌ها یا رژه‌ها (فعالیت‌های دسته جمعی) از یک موقعیت مکانی-نمایش‌های هنری، دراماتورژیک و نمادین (تئاتر خیابانی، رقص و غیره). زمانی به مکان دیگر، با مکان‌های آغاز یا پایان گاهی اوقات به دلایل استفاده از تصاویر، اشیاء، هنرهای گرافیکی، اجزای موسیقی، یا نمادین انتخاب می‌شوند. خطوط پیچک اغلب در اعتراضات کارگری استفاده می‌شود، اما می‌تواند توسط بازیگران غیرکارگری استفاده شود، اما تفاوت‌های اصلی بین اعتراض‌ها و راهپیمایی‌ها فاصله حرکت است. نمادین و آوازی.
وقایعی که به شکل راهپیمایی در می‌آیند از نظر اجسنتیکی برای پلیس بسیار دشوارتر هستند (حتی اگر برای ایمنی معترضان باشد). (واکنش پلیس، تمرکز رسانه‌ها، تأثیر بر محتاجان بالقوه و غیره) دست راهپیمایی‌ها از بزرگترین رویدادهای این دوره هستند.	بسیار دیده شده و متنوع‌ترین دسته فعالیت تأثیرات آن‌ها بر جامعه بسیار دشوارتر هستند (حتی اگر برای ایمنی معترضان باشد). (واکنش پلیس، تمرکز رسانه‌ها، تأثیر بر محتاجان بالقوه و غیره) دست راهپیمایی‌ها از بزرگترین رویدادهای این دوره هستند.
تشریفات و امور مقدس	نافرمانی مدنی
شمع خورده‌ای، تحصن، محاصره، اشغال، بنر زدن، «کمپ زدن» و شب‌زنده‌داری، نیایش، راهپیمایی در قالب مراسم مذهبی، شمع غیره، همه فعالیت‌های خاصی هستند که شکل تاکتیکی نافرمانی مدنی را تشکیل می‌دهند. این فعالیت‌ها به نوعی به‌طور مستقیم یا فنی قانون را زیر پا می‌گذارند.	تعهدات خودداری، تحصن، محاصره، اشغال، بنر زدن، «کمپ زدن» و شب‌زنده‌داری، نیایش، راهپیمایی در قالب مراسم مذهبی، شمع غیره، همه فعالیت‌های خاصی هستند که شکل تاکتیکی نافرمانی مدنی را تشکیل می‌دهند. این فعالیت‌ها به نوعی به‌طور مستقیم یا فنی قانون را زیر پا می‌گذارند.
معمولاً بیشتر مورد توجه محققان، رسانه‌ها و مقامات قرار می‌گیرد. اغلب به دلیل اقدام مستقیم و ماهیت تقلیل‌ی با خشونت و تهدید آمیخته می‌شود، اما باید به‌عنوان یک مقوله متمایز از اقدام عمل کند (هم در زمینه برنامه‌ریزی تاکتیکی و استراتژیک و هم در کنترل فعالیت).	معمولاً بیشتر مورد توجه محققان، رسانه‌ها و مقامات قرار می‌گیرد. اغلب به دلیل اقدام مستقیم و ماهیت تقلیل‌ی با خشونت و تهدید آمیخته می‌شود، اما باید به‌عنوان یک مقوله متمایز از اقدام عمل کند (هم در زمینه برنامه‌ریزی تاکتیکی و استراتژیک و هم در کنترل فعالیت).
نهادی و متعارف	خشونت و تهدید جمعی
فعالیت نهادینه‌شده وابسته به فرآیندهای رسمی سیاسی و نهادهای اجتماعی (کنفرانس‌های مطبوعاتی، دعوی قضایی، لابی‌گری و غیره).	خشونت دسته‌جمعی مانند هل دادن، ضربه زدن، مشت زدن، آسیب رساندن به اموال، برتاب اشیا، تهدیدهای کلامی و غیره، معمولاً توسط تعداد کمی از معترضان (حتی ده‌ها هزار نفر) انجام می‌شود.
اغلب با مقابله و فعالیت‌های غیرخشونت‌آمیز در تحقیقات به‌عنوان «سایر» یا مقوله مرجع ترکیب می‌شود. بیشتر «فیل فیل» است زیرا تا حدی در داخل سیستم عمل می‌کند؛ موضوعی که از لحاظ تاریخی در مورد عمل اعتراضی به دلیل ادغام در سیستم بحث‌برانگیز است.	به ندرت رخ می‌دهد، به ندرت توسط مردم یا تماشاگران (به‌ویژه رسانه‌ها) تأیید می‌شود. معمولاً در پاسخ به مقامات یا نیرویی معادلی با قطع مواجه می‌شود. گاهی اوقات در تاریخ ایالات متحده به‌عنوان تنها راه برای دستیابی به نتایج تحسین می‌شود، اما شواهد تجربی کمی نشان می‌دهد خشونت در دستیابی به هدف موفق است.

و یا فعالیت پلیس در رویدادها. فراتر از آنچه که ممکن است به نظر فعالیت‌های ساده در این دسته باشد، مانند نمایشگاه‌های هنری سیاسی (نمایش‌های هنری که در آن هنرمندان قصد دارند پیام سیاسی را منتقل کنند)، این نوع فعالیت کاملاً متنوع است. به طور کلی، نمایش‌های نمادین یا هنری زمانی به نمایش گذاشته می‌شوند که معترضان از آثار هنری، نمادها یا اشیاء برای طرح ادعا، ابراز نارضایتی یا در غیر این صورت به اهداف خود استفاده کنند.

جدول ۱: تعداد کل فعالیت‌های اعتراضی

دفعات وقوع	نوع فعالیت	دفعات وقوع	نوع فعالیت
۳۰	سوزاندن اقلام	۳۴۰	نگه داشتن علائم
۲۹	شمع‌افروزی	۲۴۹	شعار دادن
۲۵	موزیکال/آواز	۲۱۴	نافرمانی مدنی
۲۴	طبل زدن	۷۲	کسر تعهدات
۲۴	صدای بلند	۵۱	تحصن
۲۳	نمایشگاه عکس	۳۶	محاصره
۲۳	هل دادن	۲۷	اشغال ساختمان
۱۷	حمل صلیب	۱۴	بنر زدن
۱۷	آسیب رساندن به اموال	۱۴	چادر زدن
۱۷	ضربه زدن یا مشت زدن	۱۹۱	نمایش نمادین
۱۴	اعتصاب غذا	۱۸۹	موکب‌ها
۱۲	کاوشرگی	۱۸۶	گفتارسازی
۱۲	نمایش فیلم	۱۶۱	کنفرانس مطبوعاتی
۱۰	پرتاب اشیا	۱۳۴	فریاد زدن
۹	توزیع کالا	۱۲۳	دادخواست
۷	دوچرخه‌سواری	۱۱۱	بیداری
۵	ملاقات با کاندیداها	۱۰۲	پرچم گردانی
۵	شرح پروژه	۹۵	دعای حقوقی
۴	رقصیدن	۹۱	زنجیره انسانی
۴	تاج گل گذاشتن	۸۸	دعا کردن
۴	تهدیدهای کلامی	۷۱	آواز خواندن دسته جمعی
۳	به صدا در آوردن ناقوس	۶۸	دراماتورژی
۳	مناظره کردن	۶۶	قالب کلیسا
۳	یک لحظه سکوت	۵۶	بحث
۳	استخدام کردن	۵۶	پخش اعلامیه
۲	تقدیم کردن	۴۶	بازگو کردن
۲	فیلمبرداری	۴۶	لباس نمادین
		۳۴	لابی کردن

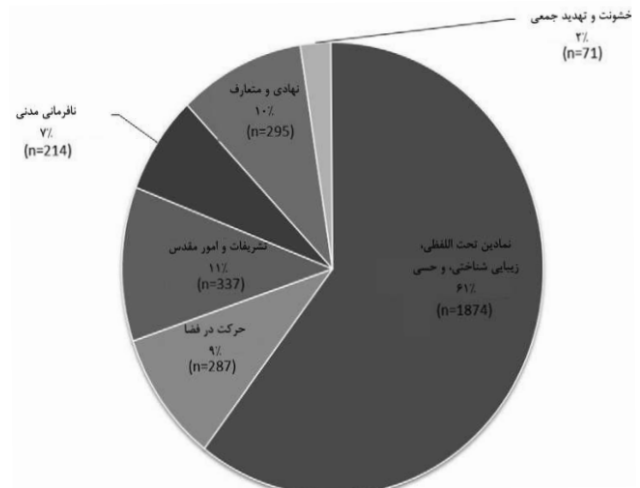
توجه: $3,036 \pm 11\%$ حداکثر هشت عمل برای هر رویداد کدگذاری می‌شود، بنابراین کل فعالیت‌ها با کل رویدادها برابری نمی‌کنند. بدون احتساب اقدامات «سایر» ($n=1/4 228$) $3,036$ فعالیت خاص وجود دارد که در ۱۷۹۴ رویداد اعتراضی انجام شده است. درحالی‌که تاکتیک‌های کلی‌تر (مثلاً «تظاهرات‌کنندگان تجمع کردند») را می‌توان در بسیاری از رویدادها در مجموعه داده‌ها تشخیص داد، تمرکز ما در اینجا بر فعالیت‌های خاصی است که در رویدادهای اعتراضی به نمایش گذاشته می‌شوند.

اعتراضی در این دوره است که معترضان یک عبارت یا شعار را به شکلی کم و بیش سازمان یافته و جمعی تکرار می کنند. نمونه بارز شعار دادن از گزارش آسوشیتدپرس در سال ۲۰۰۹ در مورد تظاهراتی در پاریس، تگزاس است، زمانی که صدها معترض و معترضان متقابل شعارهای بلند «قدرت سیاه» و «قدرت سفید» را در مورد مرگ دردناک براندون مک کللند ۲۴ ساله سر دادند.

دومین فعالیت اعتراضی مکرر، سخنرانی است. اغلب در قلب اعتراضات برجسته در حافظه جمعی آمریکا، سخنرانی هایی مانند «من رویایی دارم»^{۱۵} «مارتین لوتر کینگ، تصویر کهن الگوی سخنرانی است. گفتارسازی شامل تجهیزات صوتی - گاهی اوقات مگافون - و بلندگو یا مونتاژ سخنرانانی است که در مورد موضوع اعتراض یا راه حل هایی که ممکن است یک گروه برای یک مشکل اجتماعی خاص داشته باشد صحبت می کنند.

فریاد زدن نیز رویدادی مکرر است، اما در مقایسه با شعار دادن و گفتار، رفتار جمعی بی معناتر می باشد. اغلب، ما شاهد یک نشانه ادراکی هستیم که توسط خبرنگاران و تماشاگران درباره فعالیت های صوتی یا کلامی «پر سر و صدا» یا «بلند»، معمولاً برای قالب بندی رویدادهای اعتراضی پر سر و صدا انجام می شود. بحث های عمومی، توصیف اهداف یک گروه ادعایی، پیام های «گفت و گوی کوتاه» یا «سخنرانی آسانسوری» که هدفی را توصیف نموده که برای متقاعد کردن تماشاگران یا سیاستمداران، و بحث، همگی شامل تعاملات کلامی، اغلب به منظور متقاعد کردن نمونه این فعالیت ها در بسیاری از «جلسات تالار شهر» حزب چپ در سال های اخیر اتفاق می افتند. فعالیت های موسیقی شامل آواز خواندن دسته جمعی، اجرای موسیقی یا آواز توسط افراد مشهور یا گروه ها، نواختن طبل و زنگ زدن است. آواز خواندن به طور جمعی از اجراهای موسیقی یا آوازی عمدتاً به این دلیل متمایز می شود که اولی توسط اکثر یا کل شرکت کنندگان اعتراض انجام می شود، در حالی که دومی ممکن است توسط تعداد کمی برای دیگران انجام شود که معمولاً برای نشان دادن حمایت یا جلب توجه به یک ادعای خاص انجام می شود. در دهه ۱۹۶۰، نوای «ما باید پیروز شویم!»^{۱۶} «نماد جنبش حقوق مدنی بوده، و این آهنگ با آهنگ های مشابه همچنان در اعتراضات برای حقوق آمریکایی های آفریقایی تبار و همچنین حقوق سایر گروه های اقلیت نژادی خوانده می شود.

زیرمجموعه چهارم شامل سوزاندن، تخریب یا هتک حرمت به اسناد، پرچم ها و سایر اشیاء است. پرچم ها و اشیاء دیگر این تصویر نمادین اعتراض در دهه ۱۹۶۰ هنوز هم باقی مانده است. در سال ۲۰۰۶، حزب پلنگ سیاه^{۱۷} جدید پرچم آمریکا را در اعتراض به تیراندازی پلیس به شان بل^{۱۸} در شهر نیویورک (McFadden, 2006) سوزاند، در حالی که کلیسای باپتیست Westboro هنگام تظاهرات در نشویل، تنسی، پرچم آمریکا را در مراسم تشییع جنازه

شکل ۱. توزیع فعالیت‌ها بر اساس نوع (n= 3,036 / ۴)

زیرمجموعه دوم شامل استفاده از تصاویر، اشیاء و هنرهای گرافیکی است: در دست داشتن تابلوها یا پلاکاردها، اهتزاز پرچم های مختلف، پوشیدن لباس های نمادین و نمایشگاه عکس. یکی از پرتکرارترین فعالیت ها در مراسم اعتراضی، استفاده از تابلوها یا پلاکاردهایی با شعار یا عباراتی است که ادعاها، اهداف، نارضایتی ها یا راه حل هایی برای معضلات اجتماعی خاص بیان می کنند. در حالی که مطالعه ای کامل را می توان به محتوای علائم در رویدادهای اعتراضی اختصاص داد، در اینجا فقط چند مورد را بازگو می کنیم. یکی از نمونه های به ویژه قابل توجه و شگفت انگیز بیرون از یک انجمن مراقبت های بهداشتی در هاگرتون، مریلند، زمانی رخ داد که معترضی تابلوی «مرگ بر اوباما» در دست داشت (Barabak, 2009). مورد دیگر، در سپتامبر ۲۰۰۹، تظاهراتی بود که توسط Freedom Works در مرکز خرید ملی در واشنگتن دی سی سازماندهی شد که هم استفاده از تابلوها و هم تکان دادن پرچم را به تصویر می کشید که ده ها هزار معترض علیه اوباما و اصلاحات مراقبت های بهداشتی تابلوهایی را تکان می دادند که روی آن ها عبارات «انگل اعظم» و «اصلاحات اوباما را همراه کندهای دفن کنید» به چشم می خورد، در حالی که پرچم های ایالات متحده و کنفدراسیون در میان جمعیت به اهتزاز درآمده بودند (Zeleny, 2009). سایر فعالیت های این دسته معمولاً شامل پوشیدن لباس هایی با پیام ها یا رنگ هایی است که نشان دهنده برخی موارد مانند نمایش عکس «قربانیان» (جنین های سقط شده، قربانیان تیراندازی و غیره) است.

سومین زیرمجموعه شامل اشکال مختلفی از فعالیت های صوتی یا شنیداری است. این دسته را می توان بیشتر به فعالیت های کلامی و موسیقی تقسیم کرد. فعالیت های کلامی شامل شعار دادن است. سخنرانی؛ فریاد زدن؛ بحث های عمومی و جمعی؛ بازگو کردن؛ جستجو برای رای، امضا، پول، یا نظرات. توصیف پروژه یا اهداف یک گروه ادعایی؛ جذب مردم از طریق «گفتگوی کوتاه» و مناظره. اولاً، شعار دادن یکی از متداول ترین فعالیت های

تمرین هنر مخالفت: به سوی گونه‌شناسی فعالیت اعتراضی در ایالات متحده

گاهی اوقات این معترضان عمداً سرعت ترافیک را کاهش می‌دهند و شباهت دیگری به راهپیمایی‌ها از دیدگاه پلیس دارند، زیرا آنها کنترل مسیر و مسائل ترافیکی مشابهی را ارائه می‌دهند. شکل اولیه این فعالیت، تجمیع «توده بحرانی» است (Wilensky-Lanford, 2007).

تشریفات و امور مقدس

سومین نوع گسترده، شامل نمایشگاه‌های متنوعی از مقدسات است. این فعالیت‌ها شامل شب زنده داری، دعا، تظاهرات در قالب خدمات کلیسا، شمع افروختن، حمل صلیب، اعتصاب غذا، گذاشتن تاج گل، لحظات سکوت و تقدیم است؛ بنابراین، این فعالیت‌ها ممکن است تعریف جامعه‌شناختی «مقدس» را که دورکیم تعریف کرده است - چیزی متمایز از امر عادی و دنیوی - و همچنین بسیاری از اعتقادات خاص مقدس یا موقری که توسط جمعیتی متفاوت وجود دارد، تداعی کند. نمونه بارز یک مراسم بزرگداشت و نمایشگاه مقدس، راهپیمایی مارش برای زندگی در سال ۲۰۰۶ است. همانطور که جانوفسکی^{۲۰} (۲۰۰۶) توضیح داد، گروه مارش برای زندگی بر سیاست‌های ضد سقط جنین تمرکز دارد و از زمان این تصمیم بزرگ به حکم روی وی وید^{۲۱} (قانون سقط جنین ایالتی آمریکا) که در سال ۱۹۷۳ توسط دادگاه عالی صادر شد، اعتراض کرده است. برای سی‌وسومین سال، معترضان چندین بلوک شهر را در اطراف مرکز خرید واشنگتن غرق کردند و سپس به سمت ساختمان کنگره و دادگاه عالی راهپیمایی کردند. این گروه به امید پایان دادن به حقوق سقط جنین، بیشتر روز تظاهرات شمع افروختن در سالگرد حمله آمریکا به عراق است. هزاران معترض در سرتاسر ایالات متحده که توسط سازمان مردمی Moveon.org بسیج شده بودند، برای نشان دادن حمایت از سربازان اما اعتراض به جنگ، برای برگزاری مراسم بیداری و خواندن اسامی کشته شدگان تجمع کردند. نتیجه تظاهرات و شمع افروختن از شهری به شهر دیگر بسیار متفاوت بود و برخی از معترضان دستگیر شدند، در حالی که برخی دیگر بدون هیچ مانعی توسط پلیس با بیداری خاموش، شمع افروختن و ذکر نام ادامه یافتند (Sander, 2007).

نافرمانی مدنی

نوع چهارم ما شامل فعالیت‌هایی است که در آن معترضان از طریق نافرمانی مدنی با مقامات مقابله کرده و از آنها سرپیچی می‌کنند. این فعالیت‌ها شامل عدم تعهد، تحصن، محاصره، اشغال ساختمان، نصب بنر و چادر زدن در اماکن عمومی است. نافرمانی مدنی شامل هرگونه فعالیت معترض است که شامل سرپیچی عمدی از قانون یا تقاضای مقامات است. اشغال ساختمان نمونه‌ای از نافرمانی مدنی است که زمانی رخ می‌دهد که معترضان ساختمان‌ها را در تلاش برای جلب توجه به موضوعی که نسبت به آن معترض هستند، اشغال می‌کنند. اعتراضات دانشجویی در دانشگاه گالاودت^{۲۲} در سال ۲۰۰۶ نمونه‌ای از این و دیگر اشکال نافرمانی مدنی را به ما ارائه می‌دهد.

سرجوخه دیوید ای. باس^{۱۹} بر روی زمین لگد مالی کرد. (Alvarez, 2006). زیرمجموعه پنجم چندین حواس را ادغام می‌کند، اما این فعالیت‌ها از این جهت قابل لمس هستند که شامل لمس یا استفاده از دست‌ها و یا مبادله اشیاء فیزیکی می‌شوند. بدون شک این فعالیت‌های نمادین شامل انتشار اطلاعات و نشان‌دهنده مشارکت سیاسی بوده، اما اقدام اولیه که به صورت فیزیکی انجام می‌شود، ملموس‌تر است. این فعالیت‌ها شامل دادخواست، اعلامیه و توزیع کالا است. درخواست تا حد زیادی به‌عنوان فعالیت «متعارف» یا «افزایش آگاهی» در نظر گرفته می‌شود، اما شامل عمل فردی (به‌طور نمادین) است که نام خود را برای حمایت یا مخالفت با یک هدف، قانون، اقدام دولتی و غیره مشخص می‌کند. این فعالیت‌ها شامل دادخواست، اعلامیه و توزیع کالا است که تا حد زیادی به‌عنوان فعالیت «متعارف» یا «افزایش آگاهی» تلقی شده، اما شامل عمل فردی (به‌طور نمادین) است که نام خود را برای حمایت یا مخالفت با یک هدف، قانون، اقدام دولتی و غیره امضا می‌کند. گاهی اوقات درخواست در رویدادهایی مانند راهپیمایی یا سایر اشکال تظاهرات رخ می‌دهد، جایی که شرکت‌کنندگان، اغلب بخشی از کمیته سازماندهی رویداد یا یک سازمان خاص، دعوت کرده یا سعی می‌کنند سایر شرکت‌کنندگان و تماشاگران را متقاعد کنند تا طوماری را امضا کنند، معمولاً برای ارائه به قانونگذاران. این اعلامیه همچنین می‌تواند مرسوم تلقی شود، اما اغلب شامل ترکیبی از هنرهای گرافیکی و اطلاعات روی تکه‌های کاغذ یا لوازم ثابت مشابه است که ادعاها، ناراضی‌ها، بی‌عدالتی‌های درک شده و موارد مشابه را فهرست می‌کنند. این اعلامیه‌ها سپس بین رهگذاران، سایر شرکت‌کنندگان در تظاهرات، سیاستمداران، یا حتی مخالفان توزیع می‌شود.

حرکت در فضا و موب‌ها

دومین نوع گسترده کنش شامل حرکت در فضای فیزیکی و فعالیت‌های مختلف راهپیمایی است. این فعالیت‌ها شامل راهپیمایی‌ها، رژه‌ها، صف‌های تظاهرات و دوچرخه سواری است. برخی از بزرگترین رویدادهای اعتراضی در این مطالعه، از نوع راهپیمایی جمعی بودند. نمونه بارز آن اعتراضات حقوق مهاجرت در بهار ۲۰۰۶ است، جایی که میلیون‌ها نفر در سراسر کشور برای یک سیاست مهاجرتی انسانی راهپیمایی کردند. راهپیمایی‌ها در این پروژه به‌عنوان راهپیمایی فیزیکی شرکت‌کنندگان معترض، معمولاً از طریق خیابان‌ها، اغلب به مکان‌های نمادین یا مهم سیاسی تعریف می‌شود. راهپیمایی‌ها با صف‌های تظاهرات که در فضای محدود رخ می‌دهند، متفاوت است، جایی که معترضان، اغلب در رابطه با حقوق کارگران، «راهپیمایی» در مقابل یک تجارت، اسکله، و غیره، معمولاً در یک پیاده‌رو، «راهپیمایی» می‌کنند. فعالیت نهایی در این دسته، دوچرخه‌سواری، از نظر شکل متمایز است اما شبیه راهپیمایی‌ها است که دوچرخه‌سواران در خیابان‌های شهر می‌روند یا بدون مجوز اعتراض.

ضربه زدن یا مشت زدن، آسیب رساندن به اموال، پرتاب اشیا، نیروی فیزیکی «سایر»، تهدید کلامی به خشونت و استفاده از وسایل آتش‌زا یا تهدید به بمب هستند. این نوع از فعالیت‌ها را می‌توان در بیداری‌های اعتراضی «ما نمی‌توانیم منتظر بمانیم» در سال ۲۰۰۹ که توسط جنبش MoveOn در هزار بلوط^{۲۴} (Vives, 2009) برگزار شد، مشاهده نمود. در طول تظاهرات ۳ سپتامبر، یک معترض با گاز گرفتن نوک انگشت رهگذری که در حال پرسش از اعتراضات بود، به خشونت روی آورد. رهگذر مدعی شد که وقتی معترض به او نزدیک شد، ایستاد تا ببیند اعتراضات برای چه بوده است. سپس این دو نفر شروع به داد و فریاد کردند و بحث فیزیکی شد که معترض سپس به رهگذر حمله کرد و سپس با مشت به معترض ضربه زد. سخنگوی این گروه ادعا کرد که این حادثه یک «اقدام خشونت‌آمیز و تأسف‌آور» بود و امیدوار بود که دیگران پیام مورد نظر جریان اعتراضی را که ده‌ها هزار نفر در آن حضور داشتند، شنیده باشند (Vives, 2009).

نتیجه‌گیری

در این مقاله، گونه‌شناسی نوظهوری از فعالیت‌های اعتراضی را که از سال ۲۰۰۶ تا ۲۰۰۹ در ایالات متحده رخ می‌دهد، ارائه کرده‌ایم. این گونه‌شناسی شامل شش دسته کلی از فعالیت اعتراضی است: (۱) نمادین، زیبایی‌شناختی و حسی، (۲) حرکت در فضا، (۳) عرفانی و مقدس، (۴) نافرمانی مدنی، (۵) فعالیت نهادی و متعارف و (۶) خشونت و تهدید جمعی. ما به‌ویژه میزان نفوذ فعالیت نمادین، زیبایی‌شناختی و حسی تحت‌اللفظی را در رویدادهای اعتراضی معاصر جالب می‌دانیم که اکثریت فعالیت‌ها را شکل می‌دهد. بر این باوریم که این مطالعه عمق کارنامه مشاخره ایالات متحده و همچنین «هنر» استراتژی و تاکتیک‌های اعتراضی را نشان می‌دهد؛ بنابراین، دانشمندان، فعالان و ناظران از انواع مختلف می‌توانند از تشریح شیوه‌های اعتراضی کنونی ما بهره ببرند. در حال حاضر، شواهد تجربی ما باید صلح‌آمیز بودن نسبی معترضان ایالات متحده را روشن کند، واقعیتی که بایستی توسط افسران پلیس در سراسر کشور و نیز کسانی که ممکن است معترضان را با کلیشه‌های ناشی از برداشت نادرست از فعالیت‌هایی که واقعاً معترضان اجتماعی را تشکیل داده یا با آن روبرو هستند، مورد توجه قرار گیرد. در این راستا، ما برخی از پاسخ‌های اولیه را ارائه کرده‌ایم، هرچند این تحقیق بخشی از یک پروژه در حال انجام است که تا به امروز و در دهه‌های اخیر به جمع‌آوری داده‌ها ادامه می‌دهد. با در نظر گرفتن این موضوع، می‌دانیم که مطالعه ما سؤالات زیادی را برای تحقیق و عمل آینده ایجاد می‌کند، بنابراین در پایان به طور مختصر این موضوعات را توضیح می‌دهیم.

پرسش‌هایی برای تحقیق و تمرین آینده

ابتدا، با ارائه تصویری از اعتراض در عمل، تحقیق ما سؤالاتی درباره الگوهای ارتباط بین فعالیت‌های انجام شده و اقدام دریافتی، گزارش شده یا «قابل مشاهده»

در گالاودت، دانشجویان شروع به اشغال ساختمان‌ها کردند تا رئیس جدید خود، دکتر فرناندز را مجبور به استعفا کنند (Schemo, 2006a). دانشجویان - زمانی که گروهی از معترضان به طور فیزیکی از ورود به یک منطقه خاص جلوگیری می‌کنند - در مقابل دروازه‌های ورودی دانشگاه تجمع کردند. دانشجویان در گالاودت نیز از تحصن استفاده کردند که می‌توان آن را به‌عنوان نشستن فیزیکی معترضان توصیف کرد که اغلب از متفرق شدن خودداری می‌کنند. پس از سه روز تظاهرات دانشجویی در گالاودت، صدها دانشجو در اعتراض به انتصاب رئیس جدید دانشگاه خود نشستند (Schemo, 2006b). دانش‌آموزان ادعا کردند که فرآیند استخدام فرناندز نسبت به سایر متقاضیان ناعادلانه بود، نسبت به استاد سابق جانب‌داری نشان داد و نسبت به فرهنگ ناشنوایان در گالاودت - مدرسه‌ای برای دانش‌آموزان ناشنوا و کم‌شنوا - بی‌اعتنا بود، زیرا فرناندز خود از ناشنوایی رنج نمی‌برد. کمیته دانشگاه از دانشجویان ناامید شد و دستور داد آنها توسط پلیس محلی دستگیر شوند. با شروع دستگیری‌ها، دانش‌آموزان به سرکشی شعار دادند و به پلیس اطمینان دادند که دست از کار برنمی‌دارند. بیش از ۶۰ دانشجو دستگیر شدند و طبق تمرین، دانش‌آموزان پس از دستگیری سست شدند تا دستگیری برای افسران پلیس دشوارتر شود. دانش‌آموزان افسران را تشویق کردند تا آنها را دستگیر کنند تا نشان دهند که چقدر در مورد استعفای مدیر تازه استخدام شده‌شان سرسخت هستند (Schemo, 2006b). پس از تقریباً یک ماه اعتراض، سرانجام دانشگاه گالاودت از قرارداد فرناندز صرف‌نظر کرد (Schemo, 2006c).

فعالیت‌های نهادی و متعارف

دسته پنجم اقدامات شامل فعالیت‌هایی است که عمدتاً نهادینه شده و متعارف با توجه به فرآیندهای سیاسی و قانونی تلقی می‌شوند. این فعالیت‌ها شامل کنفرانس‌های مطبوعاتی توسط سازمان‌ها یا فعالان جنبش اجتماعی، شکایت‌های قضایی، لابی‌گری سیاستمداران و ملاقات با نامزدها می‌شود. یکی از نمونه‌های این شکل از اقدام نمادین، شکایت دکتر نالینی گومان^{۲۵} در سال ۲۰۰۷ است که ادعا می‌کند حقوق متمم اول او نقض شده است (Bernstein, 2007). دکتر گومان، موسیقی‌شناس بریتانیایی، استادیار کالج میلز بود که پس از بازگشت به ایالات متحده از ورود به کشور منع شد و ویزای وی باطل شد. هنگامی که دکتر گومان از مأموران گمرک و گشت مرزی در مورد دلیل انکار سؤال کرد، آنها از ارائه دلیل خودداری کردند. پس از بیش از یک سال نامه‌نگاری، اتحادیه آزادی‌های مدنی آمریکا از طرف دکتر گومان به امید بازگرداندن ویزای او شکایت‌هایی را تنظیم کرد (Ber-nstein, 2007).

خشونت و تهدید

ششمین نوع گسترده فعالیت شامل خشونت و تهدید است. این فعالیت‌ها، اگرچه اندک هستند، شامل هل دادن،

تمرین هنر مخالفت: به سوی گونه‌شناسی فعالیت اعتراضی در ایالات متحده

و صلح (Ratliff, 2011). تحقیقات همچنین احتمال اعتراضات «روابطی» را به طور کلی نشان داده است (Davenport et al. 2009; Earl et al. 2003; Soule and Davenport 2009) و راهپیمایی‌ها، تجمعات یا نافرمانی مدنی، به‌طور خاص (Ratliff, 2011)، به تهاجمی‌تر شدن پلیس منجر می‌شود. به‌منظور درک و تشخیص کامل‌تر علل سرکوب و حضور پلیس، معتقدیم که درک دقیق‌تر این موضوع که کدام نوع از اقدامات، تهدیدی برای نظم عمومی تلقی می‌شوند مفید خواهد بود. با گسترش درک خود از چشم‌انداز ملی اعتراضی (اینکه مردم واقعا در این رویدادها چه می‌کنند)، می‌توانیم در آینده شفاف‌تر درباره‌ی اینکه چرا برخی اعتراض‌ها با سرکوب مواجه شده و برخی دیگر نه؛ اظهار نظر کنیم.

در نهایت، سؤالات فلسفی درباره‌ی اعتراض به‌عنوان سیاستی زیبایی‌شناسی مطرح می‌کنیم. فیلسوف ژاک رانسیه^{۲۵} (۲۰۱۲) در کتاب زیبایی‌شناسی و نارضایتی‌های آن بیان می‌کند که سناریوی انقلاب پیشنه‌ی کارل مارکس انقلابی سیاسی نبود، بلکه انقلابی انسانی بود، «هویت جدید و ماندگار انسان زیبایی‌شناس: یعنی مولد. انسان، کسی که هم اشیاء و هم روابط اجتماعی را که در آن تولید می‌شوند را به یکباره تولید می‌کند» (ص ۳۸). ما استدلال می‌کنیم که عملکرد و عمل مخالف، پتانسیل یک انسانیت زیبایی‌شناسانه را برآورده می‌کند - عمل اعتراض که در فعالیت‌های آن تجسم یافته، شیء آفریده‌شده‌ای است که از طریق ایجاد آن، روابط اجتماعی را تغییر می‌دهد که به ایجاد آن کمک می‌کند (البته گاهی اوقات موفقیت‌آمیزتر از دیگران). اندازه‌گیری نتایج اعتراض، حداقل در توصیف اینکه موفقیت یا شکست چگونه به نظر می‌رسد، کار دشواری است؛ اما اگر اعتراض به خودی خود «هنرمندانه» باشد که هم شامل تمرین ماهرانه و هم گاهی اشکال هنری تحت‌اللفظی است و انجام چنین فعالیتی در نهایت پتانسیل ایجاد یک انقلاب را دارد، همانطور که رنسیه از نظر مارکس استدلال می‌کند. به نظر می‌رسد درک اعتراض یا کنشگری به‌عنوان هنر چگونه می‌تواند انسانیت عادلانه‌تر و انسانی‌تر ایجاد کند؟ اگر رویدادهای اعتراضی آثار هنری سیاسی هستند، پس رسانه‌ی آن‌ها چیست؟ اگر «هنر» را به‌عنوان داشتن مهارت انجام کاری در نظر بگیریم، می‌بینیم که اعتراض به وضوح واجد شرایط است در موفقیت‌آمیز کردن یک اعتراض بسیار بیشتر از آنچه به چشم می‌آید ادامه می‌دهد. وقتی به این فکر می‌کنیم که چگونه اعتراض تخیل شهروندان را تسخیر می‌کند، به‌ویژه در خاطر جمع‌ی مشاجره‌آمیز ما از دهه‌ی شصت، متوجه می‌شویم که چگونه رویدادهای اعتراضی به عکس‌های فوری یا پرت‌های از منظر سیاسی در آن زمان تبدیل می‌شوند. این پرت‌ها با ابزار یا مجموعه‌ای از فعالیت‌ها نقاشی می‌شوند، برخی کم و بیش نمادین، برخی هنرمندانه به معنای دقیق‌تر،

انجام شده در رویدادها مطرح می‌کند. در اینجا سؤالات مربوط به سوگیری توصیف و سوگیری انتخاب که قبلاً مورد بحث قرار گرفت، به‌عنوان ملاحظات درباره‌ی اینکه چگونه سیاست ممکن است در تصویر معترضان واسطه شود، مطرح می‌شود. چنین سیاستی ممکن است حضور خود را از دو طریق تحمیل کند: (۱) سیاست روزنامه، کسانی که انتشار آن را کنترل نموده و خبرنگارانی که وقایع را توصیف می‌کنند و (۲) سیاست معترضان و چگونگی ادعاهای آن‌ها - برای مثال چگونه ممکن است از اهداف لیبرال یا محافظه‌کار حمایت کنند - ممکن است بر تمرکز خبرنگاران بر فعالیت خاص در آن رویدادها تأثیر بگذارد. برای مثال، می‌توان بررسی کرد که آیا ظرفیت سیاسی یک ادعای اعتراضی - چه در خدمت منافع لیبرال باشد چه محافظه‌کار - به مقدار فضای اختصاص داده شده به بحث درباره‌ی دلیل اعتراض در مقابل فعالیت‌های واقعی مرتبط است. در این رویداد برگزار شود. البته، سؤالاتی را در مورد استفاده از فعالیت‌های مختلف توسط جنبش‌های لیبرال در مقابل جنبش‌های محافظه‌کار به وجود می‌آورد که کدام جنبش‌ها بیشتر به نارضایتی‌های آنها توسط خبرنگاران توجه می‌کنند و اینکه آیا گرایش‌های سیاسی (توسط خبرگزاری‌ها، خبرنگاران و یا معترضان) بر پوشش آن تأثیر می‌گذارد. دوم، با واکاوی در جزئیات تاکتیک‌های اعتراض، تعامل پیچیده بین استراتژی اعتراض و فعالیت‌های خاص را نشان می‌دهیم. این امر پیامدهایی برای معترضان و مطالعه رویدادهای اعتراضی دارد. به‌عنوان مثال، بین شکل تاکتیکی و محتوای فرم تاکتیکی همپوشانی وجود دارد که نیاز به توضیح دارد. تفکیک فعالیت‌ها (سخنرانی، خودداری از تعهدات و غیره) از تاکتیک‌های عمومی (تظاهرات، اعتصاب و غیره) پرسشی درباره‌ی درک پلیس از عملکرد و انتخاب فعالیت معترضان مطرح می‌کند. بررسی بیش از ۶۰ فعالیت خاص و طبقه بندی فعالیت‌های اعتراضی به حداقل شش نوع گسترده و تحقیقات آینده می‌تواند چگونگی تأثیر این نوع رفتارها بر واکنش پلیس را بررسی کند. در واقع، این با تمرکز اخیر بر پلیس و کنترل فعالیت‌های اعتراضی، به ویژه بر روی تاکتیک‌ها، اهداف و اهداف فعالان مطابقت دارد (رجوع کنید به Davenport et al. 2011; Earl 2003, 2004, 2006; Earl and Soule 2006, 2010; Fernandez 2008; Gillham and Noakes 2007; Ratliff 2011; Soule and Davenport 2009). محققان همچنین بر چگونگی واکنش پلیس به گروه‌های خاص تمرکز کرده‌اند (Earl, Soule, and McCarthy, 2003)، مانند افزایش سرکوب پلیس از رویدادهای اعتراضی زمانی که آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار حضور دارند (Davenport et al. 2011). برخی دیگر نشان داده‌اند که برخی از خانواده‌های جنبش‌ها بیشتر تحت کنترل پلیس قرار می‌گیرند و شرکت‌کنندگان در آن‌ها دستگیر می‌شوند، مانند تظاهرات برای عدالت زیست‌محیطی، حقوق حیوانات

می شد.

۲. توجه به این نکته مهم است که طرح کدگذاری پویایی کنش جمعی برای رویدادهایی که در اینجا استفاده می شود، گاهی اوقات یک «کمپین» از رویدادها را کدگذاری می کند که هماهنگ شده اند، شاید صدها رویداد را به عنوان یک رویداد در صورتی که نمی توان بین رویدادها تمایز مکانی و زمانی ایجاد کرد؛ بنابراین، اگر هیچ شهری در فهرست نباشد («هزاران تظاهرات در سراسر کشور»)، به عنوان یک «رویداد» رمزگذاری می شود. وقتی برخی از شهرها در فهرست قرار می گیرند، هر شهری که می تواند از نظر مکانی و زمانی از یکدیگر متمایز شود، به عنوان یک «رویداد» رمزگذاری می شود. به عنوان رویدادهای جداگانه کدگذاری شده است. دینامیک اقدام جمعی (DCA) را در http://www.stanford.edu/group/collectiveaction/cgi_bin/drupal/ برای توضیح بیشتر پروتکل کدگذاری ببینید.

۳. توجه به این نکته مهم است که تعداد پرچم های آمریکا بسیار بیشتر از پرچم های کنفدراسیون است. همچنین، اشاره «کندی» مربوط به تد کندی^{۲۷} است که اخیراً در گذشته است، نه رئیس جمهور جان اف کندی^{۲۸}.

پی نوشت

1. Los Angeles Times
2. New York Times
3. Virginia Tech
4. Martin Luther King, JR
5. Reed
6. The Battle in Seattle
7. Pierre Bourdieu
8. DiMaggio
9. Poulson, Ratliff, and Dollieslager
10. Elaborate Social Identity Model
11. Goffman
12. Alinski
13. Benford and Hunt
14. Dynamics of Collective Action Project
15. I have a dream
16. We Must Overcome!
17. Black Panther
18. Sean Bell
19. David A. Bass
20. Janofsky
21. Roe V Wade
22. Gallaudet University
23. Dr. Nalini Ghuman
24. Thousand Oaks
25. Jacques Ranciere
26. Alinsky
27. Ted Kennedy
28. John F. Kennedy

اما همه فعالیت هایی هستند که نمایش های اجتماعی را تشکیل می دهند که توانایی هنرنمایی را می طلبند. این اجراها سطحی نیستند، بلکه با اساسی ترین و مهم ترین پویایی های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی یک جامعه آمیخته شده اند.

و فقط همین است، اینطور نیست؟ درگیری این ویژگی ها همراه با قضاوت اخلاقی، از قدرت متقاعدسازی از طریق چارچوب بندی مسائل و بسیج منابع انسانی و مالی استفاده می کند تا فرصت های ساختاری یا فرهنگی موجود در یک زمان معین و در یک زمینه معین را به کار گیرد. وقتی این اتفاق می افتد - وقتی بسیج عمومی اتفاق می افتد - در لحظه ای از مخالفت در کنار قدرت یا قدرتی که مخالفان به سمت آن سوق داده می شوند، به تصویر کشیده می شود. این توانایی برای به تصویر کشیدن مخالفان هر آنچه ممکن است در مورد مخالفان و ادعاها یا اهداف آنها احساس کنیم، همان چیزی است که به ما فرصت می دهد تا عملکرد درونی جامعه خود، فرهنگ های آن و پویایی اختلافات را ببینیم. رویدادهای اعتراضی به شیوه ای بسیار ظریف، پرتله هایی از مشکلات اجتماعی را نشان می دهند. مردم از طریق کنش جمعی، پیامی را از طریق عملکرد مخالف خود به جامعه ارسال می کنند.

پس آیا کنشگری هنر است؟ آیا تمام کنشگری هنر است؟ اگر هنر را به چشم بیننده بنگریم، آیا همه چیز به هنر تبدیل می شود، و هر هنرمندی می تواند رسانه خود را انتخاب کرده و نقش خود را روی صحنه بزرگ زندگی ایفا کند؟ ما مطمئناً امیدواریم که چنین باشد، زیرا این ما را به این می رساند که آیا این پرتله های سیاسی آزادی و مخالفت، حقیقت، تصویری از انسانیت، یا حتی تابلویی از رنج بشر را به ما ارائه می دهند یا نه؟ آیا اعتراض نوعی هنری است که ما را با دوراهی اخلاقی مواجه می کند؟ به گفته آینسکی^{۲۶} (۲۰۱۰)، پیش نیاز دانستن «سیاست تغییر»، دیدن «جهان آن گونه که هست» است نه آن گونه که باید باشد (ص ۱۲).

یادداشت ها

۱. برای نیویورک تایمز (NYT)، راتلیف موتورهای جستجوی LexisNexis را برای هر مقاله ای که حاوی کلمه «اعتراض» و تغییراتی در کلمه (اعتراض و غیره) بود، جستجو کرد. روش های جمع آوری داده ها برای این مطالعه از استراتژی جستجوی کلمات کلیدی مشابه Olzak و Soule پیروی می کند، «تحقیق مشترک در مورد فعالیت گروه حمایت و تغییرات قانونی در مورد محیط زیست» (NSF-SES 0620577). برای لس آنجلس تایمز (LAT)، فهرست دیجیتال ProQuest «تظاهرات و اعتراضات» جستجو شد. با توجه به فرمت موتور جستجوی ProQuest، هر مقاله روزنامه به طور کامل خوانده شد تا ارتباط آن مشخص شود. اگر مقاله ای حاوی اطلاعاتی در مورد یک رویداد اعتراضی بود، به صورت دستی کدگذاری

- Berger, Peter L. 1967. *The Sacred Canopy: Elements of a Sociological Theory of Religion*. New York: Anchor Books.
- Bernstein, Nina. 2007. "Music Scholar Barred from U.S., But No One Will Tell Her Why." *The New York Times*, September 17, 1. Retrieved July 8, 2010 from Lexis Nexis.
- Blumer, Herbert. 1969. *Symbolic Interactionism*. Englewood Cliffs, NJ: Transaction.
- Bond, Doug, Craig J. Jenkins, Charles L. Taylor, and Kurt Schock. 1997. "Mapping Mass Political Conflict and Civil Society." *Journal of Conflict Resolution* 41:553-79.
- Bourdieu, Pierre. [1977] 1992. *Outline of a Theory of Practice*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Brendon, Piers. 1982. *The Life and Death of the Press Barons*. London, England: Secker & Warburg.
- Collins, Randall. 2004. *Interaction Ritual Chains*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Collins, Randall and Michael Makowsky. 2005. *The Discovery of Society*. 7th ed. Boston, MA: McGraw Hill.
- Crossley, Nick. 2003. "From Reproduction to Transformation: Social Movement Fields and the Radical Habitus." *Theory, Culture & Society* 20:43-68.
- Davenport, Christian, Sarah A. Soule, and David A. Armstrong II. 2011. "Protesting While Black? The Differential Policing of American Activism, 1960 to 1990." *American Sociological Review* 78:152-78.
- DiMaggio, Paul. 1997. "Culture and Cognition." *Annual Review of Sociology* 23:263-87
- Durkheim, Emile. [1912] 1965. *The Elementary Forms of Religious Life*. New York: Free Press.
- Earl, Jennifer. 2003. "Tanks, Tear Gas, and Taxes: Toward a Theory of Movement Repression." *Sociological Theory* 21:44-68.
- Earl, Jennifer. 2004. "Controlling Protest: New Directions for Research on the Social Control of Protest." *Research in Social Movements, Conflicts and Change* 26:181-202.
- Earl, Jennifer. 2006. "Introduction: Repression and the Social Control of Protest." *Mobilization* 11:129-43.
- Alexander, Jeffrey. 2003. *The Meanings of Social Life*. New York: Oxford.
- Alexander, Jeffrey. 2004. "From the Depths of Despair: Performance, Counterperformance, and "September 11." *Sociological Theory* 22:88-105.
- Alexander, Jeffrey. 2006. "Cultural Pragmatics: Social Performance between Ritual and Strategy." Pp. 29-90 in *Social Performance: Symbolic Action, Cultural Pragmatics, and Ritual*, edited by J. C. Alexander, B. Giesen, and J. L. Mast. New York: Cambridge University Press.
- Alexander, Jeffrey C. and Philip Smith. 1993. "The Discourse of American Civil Society: A New Proposal for Cultural Studies." *Theory and Society* 22:151-207.
- Alinsky, Saul. 2010. *Rules for Radicals*. New York: Random House Digital.
- Ivarez, Lizette. 2006. "Outrage at Funeral Protests Pushes Lawmakers to Act." *The New York Times*, April 17, 14. Retrieved July 8, 2010 from Lexis Nexis.
- Amenta, Edwin, Neal Caren, Sheera Joy Olasky, and James E. Stobaugh. 2009. "All the Movements Fit to Print: Who, What, When, Where, and Why SMO Families Appeared in the New York Times in the Twentieth Century." *American Sociological Review* 74:636-56.
- Andrews, Kenneth T. and Michael Biggs. 2006. "The Dynamics of Protest Diffusion: Movement Organizations, Social Networks, and News Media in the 1960 Sit-ins." *American Sociological Review* 71:752-77. Associated Press. 2009. "Texas: Protesters Rally Over Dragging Death." *The New York Times*, July 22, 16. Retrieved July 8, 2010 from LexisNexis.
- Barabak, Mark. 2009. "The Nation; News Analysis; A Massive Undertaking Inspires an Equally Substantial Opposition." *The Los Angeles Times*, August 20, A15. Retrieved July 20, 2010 from Proquest.
- Benford, Robert and Scott A. Hunt. 1992. "Dramaturgy and Social Movements: The Social Construction and Communication of Power." *Sociological Inquiry* 62:36-55.

- Goffman, Erving. 1974. *Frame Analysis*. New York: Harper & Row.
- Goodwin, Jeff, James Jasper, and Francesca Polletta, eds. 2001. *Passionate Politics: Emotions and Social Movements*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Howard, Judith A. and Daniel G. Renfrow. 2003. "Social Cognition." Pp. 259-81 in *Handbook of Social Psychology*, edited by J. Delamater. New York: Kluwer Academic/ Plenum.
- Imig, Doug and Sidney Tarrow. 1999. "The Europeanization of Movements? A New Approach to Transnational Contentions." Pp. 112-33 in *Social Movements in a Globalizing World*, edited by D. della Porta, H. Kriesi, and D. Rucht. London, England: Macmillan.
- Isaac, Larry. 2008. "Movement of Movements: Culture Moves in the Long Civil Rights Struggle." *Social Forces* 87:33-63.
- Isaac, Larry. 2009. "Movements, Aesthetics, and Markets in Literary Change: Making the American Labor Problem Novel." *American Sociological Review* 74:938-65.
- Janofsky, Michael. 2006. "At March on the Mall, Abortion Foes Rally behind a New Theme: Alito." *The New York Times*, January 24, 14. Retrieved July 20, 2010 from Lexis Nexis.
- Jasper, James M. 1997. *The Art of Moral Protest: Culture, Biography, and Creativity in Social Movements*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Johnston, Hank. 2002. "Verification and Proof in Frame and Discourse Analysis." Pp. 62-91 in *Methods of Social Movements Research*, vol. 16, *Social Movements, Protest, and Contention*, edited by B. Klandermans and S. Staggenborg. Minneapolis: University of Minnesota Press.
- King, Martin Luther, Jr. 1963. *Why We Can't Wait*. New York: Harper & Row.
- Mayrl, Damon. 2013. "Fields, Logics, and Social Movements: Prison Abolition and the Social Justice Field." *Sociological Inquiry* 83:286-309.
- McAdam, Doug. [1982] 1999. *Political Process and the Development of the Black Insurgency, 1930-1970*. 2nd ed. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Earl, Jennifer, Katrina Kimport, Greg Prieto, Carly Rush, and Kimberly Reynoso. 2006. "Changing the World One Webpage at a Time: Conceptualizing and Explaining Internet Activism." *Mobilization* 15:425-46.
- Earl, Jennifer, Andrew Martin, John D. McCarthy, and Sarah A. Soule. 2004. "The Use of Newspaper Data in the Study of Collective Action." *Annual Review of Sociology* 30: 65-80.
- Earl, Jennifer and Sarah A. Soule. 2006. "Seeing Blue: A Police-centered Explanation of Protest Policing." *Mobilization* 11:145-64.
- Earl, Jennifer and Sarah A. Soule. 2010. "The Impacts of Repression: The Effect of Police Presence and Action on Subsequent Protest Rates." *Research in Social Movements, Conflicts, and Change* 30:75-113.
- Earl, Jennifer, Sarah A. Soule, and John D. McCarthy. 2003. "Protests under Fire? Explaining Protest Policing." *American Sociological Review* 69:581-606.
- Eyerman, Ron. 2006. "Performing Opposition or, How Social Movements Move." Pp. 193-217 in *Social Performance: Symbolic Action, Cultural Pragmatics, and Ritual*, edited by J. C. Alexander, B. Giesen, and J. L. Mast. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Eyerman, Ron and Andrew Jamison. 1991. *Social Movements: A Cognitive Approach*. University Park, PA: Pennsylvania State University Press.
- Fernandez, Luis A. 2008. *Policing Dissent: Social Control and the Anti-globalization Movement*. New Brunswick, NJ: Rutgers University Press.
- Festinger, Leon. 1962. "Cognitive Dissonance." *Scientific American* 207:93-107.
- Friedberg, Jill and Rick Rowley. 2000. *This Is What Democracy Looks Like*. DVD. Independent Media Center and Big Noise Film.
- Gillham, Patrick F. and John A. Noakes. 2007. "'More than a March in a Circle': Transgressive Protests and the Limits of Negotiated Management." *Mobilization* 12:341-57.
- Goffman, Erving. 1959. *The Presentation of Self in Everyday Life*. Garden City, NY: Doubleday.
- Goffman, Erving. 1967. *Interaction Ritual*. New York: Pantheon.

- Ratliff, Thomas N. 2011. "On the Stage of Change: A Dramaturgical Approach to Violence, Social Protests, and Policing Styles in the U.S." Doctoral dissertation, Virginia Tech, Blacksburg, VA.
- Ratliff, Thomas N. 2013. "A Dramaturgical Approach to Protest Policing in the U.S., 2006-2009: Actors, Enemies, Performance, and the Stage." Presented at the 108th American Sociological Association Meeting, New York City, NY, August 12.
- Ratliff, Thomas N. and Karl Precoda. 2012. "Aesthetic or Movement? Fascism, Italian Neorealist Cinema, and Social Activism through Film." Pp. 439-62 in *The Art of Social Critique: Painting Mirrors of Social Life*, edited by Shawn Bingham. New York: Lexington Books.
- Reed, T. V. 2005. *The Art of Protest*. Minneapolis: University of Minnesota Press.
- Reising, Uwe K. H. 1999. "United in Opposition? Cross-national Time-series of European Protest in Three Selected Countries, 1980-1995." *Journal of Conflict Resolution* 43:317-43.
- Ridgeway, Cecilia L. and Shelley J. Correll. 2004. "Unpacking the Gender System: A Theoretical Perspective on Gender Beliefs and Social Relations." *Gender & Society* 18: 510-31.
- Robbins, Liz. 2009. "Protesters Air Views on Government Spending at Tax Day Tea Parties across U.S." *The New York Times*, April 16, 16. Retrieved July 8, 2010 from Lexis Nexis.
- Rochon, Thomas R. 1998. *Culture Moves: Ideas, Activism, and Changing Values*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Sander, Libby. 2007. "On 4th Anniversary of War, a Day of Vigils and Protests." *The New York Times*, March 20, 16. Retrieved July 8, 2010 from Lexis Nexis.
- Schemo, Diana. 2006a. "Protests Shut University for Deaf a 2nd Day." *The New York Times*, October 13, 16. Retrieved July 8, 2010 from Lexis Nexis.
- Schemo, Diana. 2006b. "Students Arrested in Third Day of Protests at College for the Deaf." *The New York Times*, October 14, 9. Retrieved July 8, 2010 from Lexis Nexis.
- Schemo, Diana. 2006c. "At Gallaudet, Board
- McAdam, Doug and Yang Su. 2002. "The War at Home: Antiwar Protests and Congressional Voting, 1965-1973." *American Sociological Review* 67:696-721.
- McFadden, Robert. 2006. "Protesters Flood Fifth Avenue to Denounce Police Killing of Unarmed Man." *The New York Times*, December 17, 51. Retrieved July 8, 2010 from Lexis Nexis.
- Mead, George Herbert. 1934. *Mind, Self, and Society*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Oliver, Pamela and Gregory Maney. 2000. "Political Process and Local Newspaper Coverage of Protest Events: From Selection Bias to Triadic Interactions." *American Journal of Sociology* 106:463-505.
- Oliver, Pamela and Daniel Myers. 1999. "How Events Enter the Public Sphere: Conflict, Location and Sponsorship in Local Newspaper Coverage of Public Events." *American Journal of Sociology* 105:38-87.
- Oliver, Pamela and Daniel Myers. 2003. "Networks, Diffusion, and Cycles of Collective Action." Pp. 173-203 in *Social Movements and Networks*, edited by Mario Diani and Doug McAdam. New York: Oxford University Press.
- Ortiz, David G., Daniel J. Myers, N. E. Walls, and Maria-Elena D. Diaz. 2005. "Where Do We Stand with Newspaper Data?" *Mobilization* 10:397-419.
- Pool, Bob. 2009. "U.S. Drops Lawsuit Against Protesters; Veterans Hung the Flag Upside Down on a Federally Owned Fence to Fight Commercial Uses of VA Property." *The Los Angeles Times*, December 14, A6. Retrieved July 20, 2010 from Proquest.
- Poulson, Stephen C., Thomas N. Ratliff, and Emily Dollieslager. 2013. "You Have to Fight! For Your Right! To Party! Structure, Culture, and Mobilization in a University Party Riot." *Research in Social Movements, Conflicts and Change* 36:269-305.
- Rafail, Patrick, Sarah A. Soule, and John D. McCarthy. 2012. "Describing and Accounting for the Trends in U.S. Protest Policing, 1960-1995." *Journal of Conflict Resolution* 56:736-65.
- Rancie`re, Jacques. 2012. *Aesthetics and Its Discontents*. Malden, MA: Polity Press.

- Swidler, Ann. 1986. "Culture in Action: Symbols and Strategies." *American Sociological Review* 51:273-86.
- Tarrow, Sidney. 1998. *Power in Movement: Social Movements and Contentious Politics*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Tilly, Charles. 2008. Cambridge Studies. In *Contentious Politics*, edited by M. Beissinger, J. A. Goldstone, D. McAdam, S. Staggenborg, S. Tarrow, C. Tilly, E. J. Wood, and D. Yashar. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Urbina, Ian. 2009. "Beyond Beltway, Health Debate Turns Hostile." *The New York Times*, August 8, 1. Retrieved July 8, 2010 from Lexis Nexis.
- Veltman, Chloe. 2009. "Guerrillas of Agitprop Fight to Stay Relevant." *The New York Times*, December 27, 31B. Retrieved July 8, 2010 from Lexis Nexis.
- Vives, Ruben. 2009. "California; Fingertip Bitten Off in Health Rally Fracas." *The Los Angeles Times*, September 4, A8. Retrieved July 20, 2010 from Proquest.
- Weisbrot, Robert. 1990. *Freedom Bound: A History of America's Civil Rights Movement*. New York: W. W. Norton.
- Wilensky-Lanford, Ethan. 2007. "A Pretend Preacher, a Real Arrest and a Debate about Free Speech." *The New York Times*, July 1, 28. Retrieved July 8, 2010 from Lexis Nexis.
- Zeleny, Jeff. 2009. "Thousands Attend Broad Protest of Government." *The New York Times*, September 13, 37. Retrieved July 8, 2010 from Lexis Nexis.
- Zerubavel, E. 1997. *Social Mindscapes: An Invitation to Cognitive Sociology*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Gives Up on New Leader." *The New York Times*, October 30, 1. Retrieved July 8, 2010 from Lexis Nexis.
- Sharp, Gene. 1973. *The Politics of Nonviolent Action: The Methods of Nonviolent Action*, vol. 2. Boston, MA: Porter Sargent.
- Sharp, Gene. 2005. *Waging Nonviolent Struggle: Twentieth Century Practice and Twentyfirst Century Potential*. Boston, MA: Porter Sargent.
- Snow, David A and Robert D. Benford. 1992. "Master Frames and Cycles of Protest." Pp. 133-155 in Aldon D. Morris and Carol McClurg Mueller. (eds.), *Frontiers in Social Movement Theory*, New Haven, CT: Yale University Press.
- Snow, David A., E. B. Rochford, S. K. Worden, and Robert D. Benford. 1986. "Frame Alignment Processes, Micro-mobilization, and Movement Participation." *American Sociological Review* 51:464-81.
- Soule, Sara and Christian Davenport. 2009. "Velvet Glove, Iron Fist, or Even Hand? Protest Policing in the United States, 1960-1990." *Mobilization* 14:1-22.
- Stainback, Kevin, Thomas N. Ratliff, and Vincent J. Roscigno. 2011. "The Context of Workplace Sex Discrimination: Sex Composition, Workplace Culture, and Relative Power." *Social Forces* 89:1165-88.
- Stott, C. and J. Drury. 2000. "Crowds, Context, and Identity: Dynamic Categorization Processes in the 'Poll Tax Riot.'" *Human Relations* 53:247-73.
- Stott, C. and S. Reicher. 1998. "How Conflict Escalates: The Inter-group Dynamics of Collective Football Crowd 'Violence.'" *Sociology* 32:353-77.